

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

לפני : סגנית הנשיא, כב' השופטת אסתר הלמן - אב"ד
כב' השופטת יפעת שיטרית
כב' השופט סאאב דבור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראיד בן חנא רושרוש ת.ז. 302843339

הנאשם

1
2
3
4
5
6
7
8
9

נוכחים :

בשם המאשימה – עו"ד עמוס דניאלי ועו"ד רועי אלפסי

בשם הנאשם – עו"ד תמי אולמן, עו"ד שמואל ברזני ועו"ד שאדי ג'רוסי

הנאשם הובא באמצעות הליווי

בשם משפחת הקורבן - עו"ד יאנה יורין

גזר דין

"לפיכך נברא אדם יחידי, ללמדך, שכל המאבד נפש אחת ... מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא
... (משנה, מסכת סנהדרין ד ה)"

1. ביום 19.12.16 בשעת ערב מאוחרת נאספה הצעירה תהילה נגר ז"ל מביתה לנסיעה ממנה לא
שבה. חייה קופחו שעות ספורות לאחר מכן בדרך קשה ואכזרית, על ידי הנאשם. אירוע טראגי
זה ארע כשנתיים לאחר שבין השניים החלה להתנהל מערכת יחסים, במהלכה נהג הנאשם
להכות את תהילה ז"ל (להלן: "המנוחה"), להכאיב לה, להשפילה ולבזותה.

2. מלכתחילה הועמד הנאשם לדין על פי כתב אישום אשר ייחס לו רציחתה של המנוחה בדם
קר ועבירות נוספות. במהלך תקופה לא קצרה נשמעו בפנינו מרבית עדי התביעה ונחשפנו
לראיות רבות. בשלב מסוים הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום
והסכמה לכך שהמאשימה תגביל עצמה לעתור לעונש ראוי של 20 שנות מאסר בפועל, בניכוי
ימי מעצרו של הנאשם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת קורבן העבירה בשיעור
המקסימלי הקבוע בחוק. ההגנה רשאת, לפי ההסדר, לטעון באורח חופשי לעונש. בנוסף,
הוסכם, כי יותר להגנה להביא טיעונים בדבר הנסיבות להידרדרות ולקרות האירוע, בכפוף
לכך שאלה לא תעמודנה בסתירה לעובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן. נאמר כבר

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

1 כעת כי ההגנה בחרה שלא להוסיף טיעונים בנוגע לנסיבות שהובילו לגרימת מותה של
2 המנוחה.
3
4 ההסדר הושג על רקע קשיים ראייתיים מהותיים, שהניעו את התביעה להסכים להפחתה של
5 סעיף האישום המרכזי כנגד הנאשם והמרתו בהריגה.
6
7 על פי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, במהלך מערכת היחסים שהתנהלה בינו לבין
8 המנוחה הוא נהג להכותה, להכאיב לה, להשפילה ולבזותה.
9
10 ביום 18.9.16 או בסמוך לכך, הכה הנאשם את המנוחה באגרוף בעינה וגרם לה להמטומה.
11 כתוצאה מכך, נאלצה המנוחה להיעדר מחתונת בת דודתה.
12
13 בתאריך 12.10.16, בשעות הלילה, יצאו הנאשם והמנוחה לבילוי בפאב בקיבוץ גינוסר. בסיום
14 הבילוי, בחניית הפאב, החל הנאשם להכות את המנוחה באגרופיו. המנוחה ניסתה לנוס
15 מפניו, אך הנאשם השיגה והפילה ארצה. הנאשם המשיך והכה את המנוחה בידיו בחלקים
16 שונים בגופה וגרם לה לשריטות בגפיים, כאבים בראשה, בבטנה ובפניה וכן לנפחות
17 במצחה. למחרת היום, נלקחה המנוחה לבדיקות בבית החולים. בהמשך איים הנאשם על
18 המנוחה לבל תספר לאיש אודות המכות – אחרת יפרסם ברבים תמונות אינטימיות שלה,
19 אותן החזיק ברשותו.
20
21 על אף אלימותו של הנאשם כלפיה, המנוחה המשיכה בקשר עמו לאחר שהיה מתנצל
22 ומבטיח שהדבר לא ישנה.
23
24 בתאריך 19.12.16, סמוך לשעה 20:00, הגיע הנאשם ברכב (להלן: "הג'יפ") לקיבוץ גינוסר,
25 יחד עם אחיו, רוני – אסף את המנוחה, והשלושה נסעו לטבריה, שם, סמוך לשעה 20:30,
26 נפרד רוני מהשניים. סמוך לשעה 00:45, הגיעו הנאשם והמנוחה בג'יפ לחניון אספלט
27 הסמוך לכביש 90, מול הכניסה המזרחית לשוב מגדל (להלן: "החניון"). שם, מסיבה
28 שאינה ידועה למאשימה, החל הנאשם לתקוף את המנוחה, בעוד שהמנוחה מנסה להתגונן
29 מפניו. לאחר מכן, דחף הנאשם את המנוחה לשיחים שבצדו המזרחי של החניון, שם חנק
30 אותה בגרונה והוסיף לחבוט בה בחוזקה בפניה וגרם לה לדימום רב – עד שאיבדה את
31 הכרתה. או אז, גרר הנאשם את המנוחה לצדו הצפוני של החניון ושם הטיח בראשה אבן
32 שפה במשקל של כ- 30 ק"ג, רוצץ את גולגולתה וגרם למותה. לאחר מכן, עזב הנאשם את
33 החניון ושב לביתו באמצעות הג'יפ.

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 בהמשך, ובמטרה להעלים ראיות, מחק הנאשם ממכשיר הטלפון הנייד שלו את רישומי
2 השיחות ואת ההודעות שהוחלפו בינו לבין המנוחה ביום מותה ועובר לו.
3
- 4 כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למנוחה פצעי שפשוף בגפיים, חבלה בקרסול, שטפי דם
5 באמות, חבלות בצוואר, מעיכה חבלתית של הראש ושברים בעצמות הגולגולת והפנים, אשר
6 הביאו למותה.
7
- 8 על פי כתב האישום המתוקן, במעשיו המתוארים לעיל גרם הנאשם למותה של המנוחה
9 במעשה אסור. כמו כן, תקף הנאשם את המנוחה וגרם לה לחבלה של ממש, במספר מקרים
10 וכן ניסה להניעה שלא למסור הודעה בחקירה על פי דין וזאת בדרך של איומים. בנוסף,
11 עשה הנאשם דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין בהעלמת
12 ראיות.
13
- 14 4. על סמך עובדות אלה הודה הנאשם והורשע בעבירות הבאות :
15
- 16 **הריגה** – עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, **תקיפה הגורמת חבלה של**
17 **ממש (מספר מקרים)** – עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, **הדחה בחקירה בנסיבות**
18 **מחמירות** – עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין **ושיבוש מהלכי משפט** – עבירה לפי סעיף
19 244 לחוק העונשין.
20
- 21 5. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ולבקשת המאשימה, הורינו על הכנת תסקיר נפגעי
22 עבירת ההמתה. תסקיר זה הונח בפנינו ולתוכנו נתייחס בהמשך. בנוסף הגישה המאשימה,
23 כראיה מטעמה לעונש, תעודה רפואית מיום 11.9.19 אודות מצבה הרפואי של אמה של
24 המנוחה (עת/1).
25
- 26 **טיעוני המאשימה לעונש**
27
- 28 6. בטיעוניה חזרה המאשימה על עתירתה להטיל על הנאשם מאסר למשך 20 שנים, לצד פיצוי
29 בסכום המקסימלי הקבוע בחוק למשפחת הקורבן ומאסר על תנאי לתקופה המקסימלית.
30
- 31 7. המאשימה מבקשת לראות במכלול המעשים שביצע הנאשם כ"אירוע אחד" לצורך קביעת
32 מתחם העונש ההולם, שכן לעמדתה מדובר במסכת מעשי אלימות, שנמשכה כשנתיים ואשר

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושורש(עציר)

- 1 הלכה והסלימה עד אשר הסתיימה במותה של המנוחה. אירוע זה מורכב ממספר מעשים
2 ועבירות, שפגעו, לגישה, במספר רב של ערכים מוגנים.
3
- 4 8. בהתייחס לשיקולים הרלוונטיים לקביעת המתחם פירטה המאשימה כדלקמן:
5
- 6 (א) **הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות** הם ראשונים במעלה (חיי
7 אדם, שלמות גופו וביטחון). בהקשר זה, צוין כי עוד טרם גרימת מותה של
8 המנוחה, פגע בה הנאשם במספר מקרים ואף גרם לה לחבלות. מעשיו האלימים
9 פגעו גם בכבודה של המנוחה ובאוטונומיה של הרצון החופשי. לכך הוסיפה את
10 הפגיעה בערכים המוגנים של הסדר הציבורי ושלטון החוק כתוצאה מביצוע
11 העבירות של הדחה בחקירה ושיבוש מהלכי משפט.
12
- 13 (ב) **בכל הנוגע לנסיבות הכרוכות בביצוע העבירות**, הדגישה המאשימה את חלקו של
14 הנאשם במעשים. לטענתה, העובדה שלמעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן
15 לא קדם תכנון מוקדם, איננה נסיבה לקולה. אם לא היה מדובר בארוע מתוכנן אזי
16 התנהלות זו מתארת את הנאשם כאדם אימפולסיבי ומסוכן, נעדר שליטה בדחפיו
17 האלימים.
18
- 19 עוד טוענת המאשימה כי כתב האישום המתוקן איננו מפרט את המניע לביצוע
20 המעשים האלימים ולגרימת מותה של המנוחה. גם זו איננה נסיבה לקולה, שכן, כתב
21 האישום המתוקן מתאר את הנאשם כאדם מתעלל ואלים, שנהג במנוחה ככלי
22 לסיפוק צרכיו האלימים, עד אשר הביא לבסוף למותה. הנאשם לא חדל ממעשיו גם
23 כאשר המנוחה ניסתה לנוס מפניו ולהתגונן.
24
- 25 את הנזק שנגרם כתוצאה מן העבירה אין לתאר. יחד עם זאת, טוענת המאשימה כי
26 יש לתת את הדעת גם לפגיעה שנגרמה למנוחה עוד טרם שנגרם מותה.
27 מעשיו של הנאשם, לפי הנטען, פגעו אנושות במשפחת המנוחה, והנזק שנגרם לה
28 תואר בהרחבה בתסקיר נפגעי העבירה. לתסקיר זה מבקשת המאשימה לתת משקל
29 נכבד ביותר בעת קביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם.
30
- 31 (ג) **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה**, טוענת המאשימה כי הנאשם הורשע במספר
32 עבירות, אשר מדיניות הענישה בהן מגוונת ביותר. בהתייחס לעבירה החמורה ביותר,
33 בה הורשע הנאשם, היא עבירת ההריגה, הרי שעונש המקסימום הקבוע בצידה הוא

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 20 שנות מאסר. לפי הנטען, הגם שבעבירה זו קיים מנעד רחב של ענישה, הרי הוא
2 מושפע בעיקר מנסיבות המעשה (ע"פ 10045/17 רבאייב נ' מדינת ישראל להלן:
3 "עניין רבאייב"). המאשימה הפנתה בטיעוניה למספר פסקי דין, אשר לעמדתה
4 הנסיבות המפורטות בהם הן אפילו קלות באופן משמעותי מהמקרה דנן. המאשימה
5 מפנה בהקשר זה לפסק הדין שניתן בעניין רבאייב, לע"פ 4524/18 חנוכייב נ' מדינת
6 ישראל וע"פ 5987/15 פלוני נ' מדינת ישראל.
7
- 8 המאשימה מבהירה בטיעוניה כי, הגם שלעמדתה המעשים המתוארים בכתב
9 האישום המתוקן מהווים אירוע אחד, הרי שאין להתעלם מהעבירות החמורות
10 שביצע הנאשם במנוחה עובר לגרם המוות ואין לראות אותן כ"נבלעות" בתוך עבירת
11 ההריגה. לגישה, יש לתת משקל נפרד בעת קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות
12 אלה. המאשימה מציינת כי עונש המקסימום הקבוע רק בצד העבירה של הדחה
13 בחקירה בנסיבות מחמירות הוא 7 שנות מאסר. בצד העבירות של תקיפה הגורמת
14 חבלה של ממש ושיבוש מהלכי משפט קבועים עונשי מקסימום של 3 שנות מאסר.
15
- 16 נוכח האמור, לאור חומרת המעשים ויתר השיקולים שפורטו לעיל, מבקשת המאשימה לקבוע .9
17 כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם מתחיל ב – 20 שנות מאסר בפועל עד – 25 שנים,
18 ומבקשת להטיל עליו 20 שנות מאסר, פיצוי בסכום המקסימלי הקבוע בחוק – 258,000 ₪
19 לטובת משפחת הקורבן ומאסר מותנה לתקופה המקסימלית בגין כל עבירת אלימות.
20
- 21 באשר לעונש הראוי לנאשם, נטען כי בהתאם להסדר הטיעון תטען המאשימה לעונש של 20 .10
22 שנות מאסר בפועל, כשלעמדתה מדובר בעונש ההולם והראוי לנאשם בשקלול נסיבותיו
23 האישיות.
24
- 25 המאשימה מציינת כי לזכות הנאשם תיזקף הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, צוין כי
26 לנאשם אין הרשעות קודמות. יחד עם זאת, אין להתעלם מהעובדה כי כתב האישום מגולל
27 מסכת אירועי אלימות בת כשנתיים ימים. משכך, אין מדובר במעידה חד פעמית. לטענת
28 המאשימה, הנאשם איננו מציג כל נסיבה המצדיקה סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם.
29 בשקלול, עונשו של הנאשם צריך להיות קרוב למרכזו של מתחם העונש ההולם.
30
- 31 לסיכום מבקשת המאשימה לגזור על הנאשם 20 שנות מאסר בפועל, להטיל עליו מאסר על .11
32 תנאי ולחייבו לשלם פיצוי בסך 258,000 ₪ למשפחת הקורבן.
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 41205-01-17 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

12. בטיעוניה בעל פה הוסיף ב"כ המאשימה, עו"ד ע. דניאלי, כי מדובר בתיק שנסיבותיו מוזעזעות. הנאשם ניצל את תמימותה של המנוחה ואת הרגשות שחשה כלפיו, על מנת לתקוף אותה, להכאיב לה, לבזותה, להשפילה ולבסוף להביא למותה באופן אכזרי במיוחד. אם לא די בכך, הרי שלאחר גרימת מותה של המנוחה הותיר אותה הנאשם בזירה מתבוססת בדמה וניסה לשוב לחייו הנורמטיביים כאילו לא ארע דבר. לעמדת המאשימה, במנעד הענישה עליו דובר בעניין רבאיב אליו הפנתה בטיעוניה הכתובים, האירוע דן הוא אירוע שנסיבותיו קרובות מאוד ואף כפסע מעבירת רצח על פי החוק שקדם לתיקון 137 לחוק העונשין.
13. לטענת המאשימה, לו היה מוגש כתב האישום היום לאחר תיקון החוק, אזי היה הנאשם מואשם בעבירה של המתה באדישות, המוגדרת היום כ- רצח, על פי סעיף 300א לחוק העונשין, עבירה אשר לצידה קבוע היום עונש מקסימלי של מאסר עולם. לפיכך, טוענת המאשימה, בהתייחס לאפשרות כי הדין החדש הוא דין מקל, כי ההיפך הוא הנכון והדין החדש מחמיר לעומת הדין הקודם.
14. בהתייחס ליסוד הנפשי, טוענת המאשימה כי גם לולא היה הנאשם מטיח את האבן בראשה של המנוחה והיה תוקף אותה באכזריות, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, ולאחר מכן משאיר אותה בזירה כשהיא מתבוססת בדמה בחניון נטוש בשעת לילה מאוחרת, הרי שבית המשפט היה רואה בכך מעשה של המתה באדישות, ולו משום שעזיבתו את הזירה מלמדת על שוויון נפש מוחלט שחש לגבי חייה ומותה של המנוחה, אשר הייתה, כאמור, חפץ וכלי בידו.
15. בתגובה לטענה אפשרית של ההגנה, כי הדין החדש הוא דין מקל מאחר וניתן להתייחס לנסיבות המקרה כ"המתה בקלות דעת" נטען כי דינה להידחות. ראשית, סבורה המאשימה כי קיים קושי מובנה להעלות טענה כזו, שכן עונש המקסימום הקבוע בעבירה של המתה בקלות דעת הוא 12 שנות מאסר בפועל והסדר הטיעון שהושג בין הצדדים כולל הסכמה של ההגנה לפיו התביעה תעתור לעונש ראוי של 20 שנות מאסר, כפי שאכן עשתה. שנית, משלא חל כל שינוי בעובדות כתב האישום המתאר את נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בטענה שאין לה שום בסיס. למעלה מן הצורך טוענת המאשימה כי אין המדובר גם במקרה גבולי. בהקשר זה, מפנה המאשימה להגדרת היסוד הנפשי של קלות הדעת בסעיף 20(א)(2)(ב) לחוק העונשין, כנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות מתוך תקווה להצליח למנען. לגישת המאשימה, קשה לדמיין כיצד ניתן לראות בריצוף גולגולת של קורבן באמצעות אבן במשקל של כ- 30 ק"ג כשהיא שכובה חסרת הכרה וחסרת אונים לאחר שהותקפה באכזריות, משום נטילת סיכון בלתי סביר למנוע את מותה, בתקווה להצליח למנוע אותה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 41205-01-17 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 המאשימה טוענת כי עזיבת הזירה והותרתה של המנוחה מתבוססת בדמה בשעת לילה בחניון
2 נטוש, מצביעים באופן מובהק כי לא הייתה שום כוונה למנוע את מותה. לעמדתה, מעבר
3 להיגיון הבריא ניתן להפנות גם לאמור ברע"פ 3510/16 אבו זקה נ' מדינת ישראל.
4
- 5 16. בטיעוניו בע"פ הדגיש ב"כ המאשימה את הנזק שנגרם למשפחתה של המנוחה, בהפנותו
6 לתסקיר נפגעי העבירה, המצייר תמונה עצובה ביותר, כאשר התוצאות השליליות והקשות
7 של האירוע ניכרות כמעט בכל תחומי החיים של בני המשפחה. הנאשם המיט אסון על משפחת
8 נגר ועל סביבתה הקרובה וניתן לראות כי אין מזור לפצע שנפער באותו רגע וזאת באשמתו
9 הבלעדית של הנאשם.
10
- 11 טיעוני ההגנה לעונש
12
- 13 17. באי כוחו של הנאשם הדגישו בטיעוניהם כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן לאחר ניהול
14 הליך הוכחות באופן חלקי, בכך חסך את העדתם של עדים רבים ויש לזקוף את הדבר לזכותו.
15 עוד הוטעם כי הליך שמיעת ההוכחות לא היה לשווא והביא לתיקון כתב האישום. לדבריהם,
16 הנאשם הצטער על מעשיו והוא לוקח אחריות מלאה עליהם. מעובדות כתב האישום המתוקן
17 גם לא עולה תכנון לביצוע המעשים.
18
- 19 18. באת כוחו של הנאשם, עו"ד ת. אולמן הוסיפה, כי מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, יש
20 ליתן את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם: מדובר באדם ללא עבר פלילי, בן 29, הנתון
21 במעצר מיום 20/12/16. במשך כל התקופה הזו הנאשם, החל מיום מעצרו ועד ליומנו זה,
22 הסכים להארכת המעצר וזאת כיוון שהבין את חומרת המעשה. לנאשם יש בעיה תפקודית,
23 הוא סובל מגמגום קשה מאוד וגם במהלך החקירות היה לו קושי בהקשר זה, כאשר החוקרים
24 לא עשו לו הנחות ואף לעגו לו בשל כך. הנאשם סובל מגמגום עוד מהיותו צעיר, ועל רקע זה
25 אנשים לגלגו ועלבו בו. באת כוח הנאשם הוסיפה כי הנאשם עזב את הלימודים בכיתה י', עזר
26 לאביו בעבודתו ומגיל צעיר יצא לעבודה למשך שעות ארוכות כדי לעזור בפרנסת המשפחה.
27 לנאשם זוג הורים ו – 6 אחים ואחיות.
28
- 29 19. ב"כ הנאשם ביקשה כי בגזירת עונשו יתייחס בית המשפט לנסיבות המקרה ולמדיניות
30 הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה, תוך שהיא מציינת כי אף במקרים חמורים יותר, הוטלו
31 עונשים קלים באופן משמעותי מהעונש אליו עותרת המאשימה. בהקשר זה, הגישו באי כוח
32 הנאשם אסופת פסיקה, מתוכה ניתן להפנות למשל, לע"פ 105/17 זיתוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

- 1 **מדינת** (26.12.17), ע"פ 8146/16 **אנטילי נ' מדינת ישראל** (6.2.18), ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת**
2 **ישראל** (28.1.18) וע"פ 3042/13 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15).
3
4 על סמך האמור, מבקשת ההגנה לקבוע כי בעבירת הריגה בנסיבות דומות לאלה שביצע
5 הנאשם, הוטל עונש ממוצע של 10 עד 12 שנות מאסר ולכן המתחם אליו עותרת המאשימה
6 הינו רחוק מלהיות המתחם הראוי בנסיבות העניין. לעמדת ההגנה המתחם הנכון נע בין 10 ל
7 – 12 שנות מאסר בפועל.
8
9 עו"ד ש. ברזני, סנגורו של הנאשם, התייחס בטיעונו להשפעה שיש לתיקון 137 לחוק העונשין .20
10 על המקרה שלפנינו, בציינו כי עבירת ההריגה לפי סעיף 298 בה הורשע הנאשם בוטלה בחוק
11 החדש ואיננה קיימת עוד. לעמדת ההגנה החוק החדש הוא חוק מקל וזאת בהתחשב בכך שיש
12 להחיל בענייננו את סעיף ההמתה בקלות דעת, שלצידו עונש של 12 שנות מאסר בלבד. ב"כ
13 הנאשם מבקש לדחות את הטענה כי הסדר הטיעון המאפשר למאשימה לטעון לעונש ראוי של
14 20 שנים, עומד בסתירה לטיעון זה של ההגנה. לדבריו, ראשית, מדובר בעניין משפטי גרידא
15 שנסוב אודות היסוד הנפשי ואין מקום לערבב בינו לבין הענישה שבצידו בעת שבדקים מהו
16 המצב המשפטי.
17 שנית, לעמדת ההגנה, מתחם העונש ההולם המוצע על ידי המאשימה הוא מלאכותי, וכך גם
18 מיקום העונש הראוי בתחתית המתחם, וזאת רק על מנת להציג מצג שלפיו העונש הראוי
19 לנאשם היה אף גבוה יותר.
20
21 לעמדת ההגנה, הדין החדש הוא דין מקל בנסיבות המקרה, היכול ללמד על קלות דעת באותה
22 מידה שהוא מלמד על אדישות. לפי הנתען – מנגנון ההמתה לפי כתב האישום המתוקן איננו
23 ברור. לא ידוע כיצד התדרדר אירוע שהיה אמור להיות ידידותי, בין מכרים, לתוצאה כה
24 אכזרית והרת אסון. באין מנגנון עובדתי מפורט שמלמד ממה נגרם המוות ובהעדר התייחסות
25 בכתב האישום המתוקן על היסוד הנפשי שאפף את המעשים – נשארנו בחסר. ספק זה צריך
26 לפעול בהתאם לסעיפים 34כא ו – 34 כא(א) לחוק העונשין, לטובת הנאשם. קרי, אם לא ברור
27 באם היסוד הנפשי המתאים הוא אדישות או קלות דעת, יש לבחור את האפשרות המקלה עם
28 הנאשם, שהיא כי ביצע את המעשה בקלות דעת.
29
30 ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי האפשרות שהמעשה נעשה בקלות דעת תיתכן בהתחשב בעובדה
31 שיתכן והמוות נגרם כתוצאה מן האלימות החמורה בה נקט הנאשם בתחילה, מתוך כוונה
32 שלא תיגרם התוצאה הקשה, אבל אובדן עשתונות מוחלט ובהלה, לאחר מה שקרה הוביל
33 להטחת האבן. לאחר שהופנה לעובדות סעיף 9 לכתב האישום המתוקן ואשר לכאורה

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 מפרטות מה היה הגורם למוות, ולא כפי הנטען על ידו, מיקד ב"כ הנאשם את טיעונו ביסוד
2 הנפשי בלבד וטען לגבי הלך נפשו של הנאשם, אשר עם איבוד ההכרה של המנוחה לא יכול
3 היה לדעת בוודאות את מצבה.
4
5 ב"כ הנאשם הוסיף כי כאשר אנו דנים ביסוד הנפשי, הדגש הוא האם הנאשם היה מודע
6 לעובדה שבעת שאיבדה המנוחה את הכרתה הייתה עודנה בחיים. לפי טענת ההגנה, אין
7 המדובר במצב של אדישות, קרי שוויון נפש או תקווה לכך שהתוצאה תיגרם, אלא שהנאשם
8 קיווה שהתוצאה הקטלנית לא תיגרם, שכן עד האירוע שבו הוטחה האבן בראשה של
9 המנוחה לא ידע הנאשם אם היא מתה אם לא.
10 בהתייחס לעונש המקסימלי הקבוע בצד עבירת ההמתה – 12 שנות מאסר בפועל, טען ב"כ
11 הנאשם כי גם בפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, ניתן למצוא מקרים שבהם העונש היה
12 קרוב ל – 12 שנות מאסר בפועל, כך שהעונש אליו טוענת ההגנה איננו מופרך.
13 ב"כ הנאשם הפנה לכך שסעיף 301ב לחוק העונשין מאפשר, גם בהתקיים יסוד נפשי של
14 אדישות, לטעון לעונש מקסימלי של 20 שנות מאסר, וזאת בהתווסף תנאים מסוימים. לטענת
15 ב"כ הנאשם, אמנם הנאשם לא טען בעת שהודה בהריגה כי בכוונתו להביא חוות דעת להוכחת
16 קיומן של דרישות החוק המקלות, למשל בהקשרו של סעיף 301ב(א) הדין בנאשם שהיה נתון
17 במצוקה נפשית קשה. ההגנה לא הביאה ראיות כאלה מאחר והיא לא הייתה ערה לכך
18 שהתיקון יחול.
19
20 בדבריו לעונש ביקש הנאשם סליחה מבית המשפט והוסיף "עשו ממני מפלצת ועשו הרבה
21 הצגות ואני מתנצל".
22
23 **דיון והכרעה**
24
25 22. חייה של תהילה נגר ז"ל נקטפו בדמי ימיה, במהלך אירוע אלים ואכזרי. הסיבות לאלימות
26 הקשה שהפעיל כנגדה הנאשם בערב הטרגי שבו קופחו חייה, אינן ידועות. לנאשם ניתנה
27 האפשרות על פי הסדר הטיעון להעלות בפנינו טיעונים באשר לנסיבות שהביאו אותו לבצע
28 את המעשה המתועב, אך הוא בחר שלא לעשות כן. יוצא, כי ללא כל סיבה, החל הנאשם
29 לתקוף את המנוחה, חנק אותה וחבט בחוזקה בפניה עד שגרם לה לדימום רב ולאובדן הכרה.
30 לאחר כל זאת, רוצץ הנאשם את ראשה של המנוחה באמצעות אבן כבדה, גרם למותה
31 והותירה שרועה במקום.
32 פרץ אלימות זה היווה סופה של מערכת יחסים כבת שנתיים, אשר במהלכה הפגין הנאשם
33 אלימות כלפי המנוחה, נהג להכותה, להכאיב לה, להשפילה ולבזותה. שניים מן האירועים

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

1 בהם סבלה המנוחה מנחת זרועו של הנאשם תוארו בכתב האישום המתוקן, בו הודה. בשתי
2 הזדמנויות אלה הכה הנאשם את המנוחה במכות אגרופ וגרם לה לחבלות של ממש. באחת
3 הפעמים הכה באגרופו בעינה וגרם לה להמטומה. במקרה האחר, לאחר בילוי, תקף אותה
4 באגרופים, ולא הרפה גם כאשר ניסתה לנוס מפניו. הנאשם רדף אחר המנוחה, הפילה ארצה
5 והמשיך להכות אותה בחלקי גופה השונים, תוך שהוא גורם לה לשריטות, לכאבים ולנפיחות
6 במצחה.

7 הנאשם איים על המנוחה לבל תתלונן על האלימות שספגה ממנו אחרת יפרסם תמונות
8 אינטימיות שלה ברבים. לולא איומיו אלה, יתכן והייתה פונה לעזרה, משתפת את קרוביה או
9 מתלוננת במשטרה, ובכך הייתה נמנעת התוצאה הטראגית. במקום זאת, המשיכה המנוחה
10 להיפגש עם הנאשם, לאחר שהתנצל והבטיח כי הדברים לא יחזרו על עצמם.

11 לכל אלה יש להוסיף, כי לאחר שגרם למותה של המנוחה, פעל הנאשם במטרה להעלים
12 ראיות, על ידי מחיקת תכנים מתוך הטלפון הסלולרי שלו, ובגין כך הורשע בשיבוש מהלכי
13 משפט.

14

15 23. כמפורט לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר הביא לתיקון כתב האישום באופן משמעותי
16 וכן כלל הסכמה לעניין העונש, שלפיו הגבילה עצמה המאשימה לטעון לעונש ראוי של 20 שנות
17 מאסר בפועל, (בניכוי ימי מעצר), לצד רכיבי ענישה נוספים – מאסר על תנאי ופיצויים לטובת
18 נפגעי העבירה. ההגנה רשאת לטעון לעונש באופן פתוח.

19 על פי הפסיקה, במקרה כאמור, קיומו של הסדר, המתווה טווח ענישה, איננו פוטר את בית
20 המשפט מלהבנות את גזר הדין, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תוך קביעת מתחם העונש
21 ההולם וקביעת העונש הראוי לנאשם. בהקשר זה, יש לציין כי אין זהות בין הטווח המוצע
22 במסגרת ההסדר לבין מתחם העונש ההולם, הנקבע על פי הקריטריונים הקבועים בחוק.
23 מתחם העונש ההולם מבטא קביעה נורמטיבית שהיא איזון בין מערך של שיקולים וערכים,
24 הנקבעים על ידי בית המשפט בהתאם לקריטריונים שנקבעו בחוק העונשין, וזאת בשונה
25 מטווח הענישה המוסכם, שהוא פרי משא ומתן בין הצדדים, והנובע משיקולים שונים, כמו
26 למשל שיקולים ראייתיים (ראו ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל (08.08.2018)).

27

28 הדברים האמורים לעיל מתיישבים גם עם העיקרון של עצמאות שיקול הדעת המוקנה לבית
29 המשפט בהחלטה האם לקבל הסדרי טיעון המתייחסים למידת העונש ועם הכללים הנוגעים
30 לכיבוד הסדרי טיעון. על פי ההלכה "הערכאה הדיונית מוסמכת ואף נדרשת לבחון הסדרי
31 טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם, שאותו יש לגבש בהתאם להוראות הקונקרטיביות של
32 תיקון 113... " (ע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מדינת ישראל (28.05.2017), להלן: "עניין אבו
33 זעילה").

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1
- 2 ככלל, בית המשפט אינו כבול להסכמה אליה הגיעו הצדדים בהסדר הטיעון. יחד עם זאת,
- 3 סטייה מהסדר תיעשה לעתים נדירות בלבד, כאשר העונש המוצע חורג במידה משמעותית
- 4 מטווח הענישה הסביר בנסיבות העניין. נאותות הסדר טיעון לעניין העונש נבחנת על פי "גישת
- 5 האיזון הראוי" כפי שהוגדרה בפסיקה (ראו עניין **אבו זעילה**).
- 6
- 7 לאור האמור, נתייחס להלן לשיקולים הרלוונטיים לגזירת דינו של הנאשם, בהתאם לתיקון .24
- 8 113 לחוק העונשין, תוך בחינת העונש הראוי לנאשם על רקע הסדר הטיעון והרקע להשגתו
- 9 ולאור עיקרון ההלימה.
- 10
- 11 על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו .25
- 12 קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג
- 13 ומידת העונש המוטל עליו.
- 14
- 15 הליך גזירת עונשו של נאשם בגיר כרוך בקביעת מתחם עונש הולם לעבירות שביצע .26
- 16 בנסיבותיהן, בהתאם לעיקרון המנחה, וגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם.
- 17 במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).
- 18
- 19
- 20 כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון .27
- 21 על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע
- 22 אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר
- 23 **נ. מדינת ישראל** (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 **גברזגיי נ. מדינת ישראל** (15.01.2014), ע"פ
- 24 4702/15 **עביד נ. מדינת ישראל** (20.04.2016) וע"פ 8479/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**,
- 25 (30.05.2018)). אם מדובר בכמה עבירות המהוות "אירוע אחד", יקבע בית המשפט מתחם
- 26 עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
- 27 בענייננו, אין חולק כי מדובר במספר עבירות, המהוות אירוע אחד לצורך קביעת המתחם,
- 28 למרות שבוצעו במספר הזדמנויות, ויש לקבוע לגביהן מתחם אחד.
- 29
- 30 את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, .28
- 31 שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה
- 32 והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 41205-01-17 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

1 המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה,
2 כמפורט בסעיף 40א' לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

3
4
5
6 29. מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו,
7 מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8
9 30. **בכל הנוגע לערך המוגן שנפגע ממעשי הנאשם ולמידת הפגיעה בו** אין צורך להכביר מילים.
10 נטילת חיי אדם פוגעת בערך החברתי החשוב מכל שהוא קדושת חיי אדם. במקרה דנן,
11 למעשה ההריגה קדמו מעשי אלימות במספר הזדמנויות, שכתוצאה מהם נפגעו ערכים
12 הנוגעים לשלמות הגוף ולביטחונו. בנוסף, ביצע הנאשם עבירות הפוגעות ברצונה החופשי של
13 המנוחה ובשלטון החוק, כאשר הדיח אותה מלהתלונן על המעשים שעשה בה ושיבש הליכי
14 משפט. הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה במיוחד בראי התוצאה.

15
16 31. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** – הנסיבות המפורטות בכתב האישום אינן
17 מלמדות על תכנון מוקדם של המעשים. לצד זאת, צודקת המאשימה בטענתה, כי מעשי
18 האלימות שהביאו למותה של המנוחה, אם לא תוכננו, מעידים על אימפולסיביות. מדובר
19 בפרץ של אלימות קשה, שבתחילה גרמה למנוחה לאבד את הכרתה. גם בשלב זה לא עצר
20 הנאשם והמשיך במתקפה ובכך גרם למותה. בהמשך הפקיר אותה בזירת האירוע ועזב.
21 מעשיו של הנאשם מאופיינים באכזריות יוצאת דופן- זו באה לידי ביטוי בעיקר בהטחת אבן
22 גדולה וכבדה בראשה של המנוחה בעודה שרועה חסרת אונים וללא הכרה.
23 הנאשם עשה שימוש באבן כבדה כדי להעצים את הפגיעה.

24 במהלך תקופה של כשנתיים התאכזר הנאשם למנוחה ונהג בה באלימות ובהשפלה. בשתיים
25 מן הזדמנויות גם גרם לה חבלה של ממש.
26 הסיבות שהניעו את הנאשם לבצע את העבירה, הן בדרך כלל אחד השיקולים בקביעת מתחם
27 העונש ההולם. במקרה של המתת צעירה תמה אין סיבות שיכולות היו להסביר מעשה כה
28 נורא. לצד זאת, יש לומר, כי כתב האישום המתוקן איננו מתאר את המניע למעשה והנאשם
29 לא סיפק כל הסבר להשתלשלות העניינים שגרמה לו לנהוג באלימות קשה באותו ערב מר.

30
31 הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם מצוי במדרג הגבוה ביותר של החומרה. לא זו בלבד
32 שקופחו חייה של נערה צעירה, שעתידיה היה לפנייה, אלא שהנאשם המיט אסון על משפחתה
33 כולה. השלכות האסון על בני המשפחה פורטו בהרחבה בתסקיר נפגעי העבירה וניתן ללמוד

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

- 1 עליהן גם מתוך התעודה הרפואית שהוגשה לנו. תוכנו של התסקיר לא יפורט מטעמי צנעת
2 הפרט. עם זאת, נציין כי מתוך התסקיר ניתן ללמוד כי מותה האלים והאכזרי של המנוחה
3 הותיר בקרב בני המשפחה חלל כאב ואובדן קשים והם שרויים באבל עמוק שאותותיו ניכרים
4 במישורים השונים של חייהם. נסיבות מותה הטראגיות והאכזריות רק מחריפות את הנזקים,
5 עימם הם נאלצים להתמודד. אף שחלפו כ- 3 שנים מאז האובדן, מתקשים בני המשפחה
6 להתמודד עם הקשיים שהם חווים, קשיים מורכבים המאפיינים מי שחווה אובדן טראומתי,
7 לרבות פגיעה אנושה בתחושות הביטחון והמוגנות שלהם.
8 בהתייחס לנזקים שגרם הנאשם במעשיו יש לתת ביטוי גם לפגיעה הממושכת במנוחה,
9 במהלך התקופה בה היו בקשר, שבה שולבו אלימות פיזית והטלת מורא.
10
- 11 מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם מדגימה מנעד רחב של עונשים, המשתנה
12 בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. כל אחד מן הצדדים הפנה לפסיקה, ממנה
13 ביקש לשאוב את המתווה בו ילך בית המשפט.
14
- 15 ההגנה הפנתה בין היתר, לע"פ 105/17 זיתוני נ' מדינת ישראל (26.12.2017), בו נדון הנאשם
16 בבית המשפט המחוזי ל- 10 שנות מאסר בפועל, בעקבות הרשעתו בהריגתו של אדם, אשר
17 בראשו חבט באמצעות מקל שבו הצטייד מבעוד מועד. (בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם
18 העונש ההולם נע באותן נסיבות בין 8 ל- 14 שנות מאסר). בית המשפט העליון דחה את ערעורו
19 של הנאשם וקיבל את ערעור המדינה, והחמיר את עונשו של הנאשם ל- 11 שנים, וזאת מבלי
20 למצות עימו את הדין. בפסק דינו ציין בית המשפט העליון (כב' השופטת ד. ברק – ארז), כי
21 הנחה עצמו לאורם של פסקי דין, שבהם נדון עונשם של מי שחבטו בראשם של אחרים,
22 להבדיל ממי שעשו שימוש בסכין או כלי נשק מובהק אחר. בנוסף התקיימו בהם מאפיינים
23 דומים למקרה שנדון שם, שעניינם: יכולת בחירה נרחבת לנאשם באשר להשתתפותו באירוע
24 וכן קיומה של אלימות חד-צדדית. בהקשר זה הפנה בית המשפט העליון לע"פ 4709/10
25 פיצחזה נ' מדינת ישראל (19.5.2011) שבו נדון נאשם ל- 16 שנות מאסר בפועל לאחר
26 שהורשע בהריגתו של אדם, אשר בראשו חבט באמצעות שקית שבה חפץ קהה וכן לע"פ
27 7179/14 טוויל נ' מדינת ישראל (22.11.2015) שבו נגזרו 17 שנות מאסר בפועל בגין הריגה.
28
- 29 פסק דין נוסף אליו הפנתה ההגנה הוא ע"פ 8146/16 אנטילי נ' מדינת ישראל (06.02.2018),
30 במסגרתו נדחה ערעור שהגישו נאשמים, שעליהם נגזרו 15 שנות מאסר בפועל, לאחר
31 שהורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע, הריגה וחטיפה. השניים ארבו למנוח, פגעו בו באמצעות
32 רכב, הפילו אותו ולאחר מכן היכו אותו בחזקה, באמצעות חפץ ארוך ונוקשה וכן דקרו אותו
33 באמצעות חפץ חד. בהמשך העלו אותו בכוח לרכב שם המשיכו להכותו ולדוקרו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 בע"פ 3042/13 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (21.05.2015) החליט בית המשפט העליון להקל
2 בעונשו של המערער, לאחר שקבע כי המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי (14 עד 18
3 שנות מאסר בפועל), החמיר עימו יתר על המידה. עונשו הופחת מ- 15 שנות מאסר בפועל ל-
4 13 שנים (תוך קביעה כי המתחם ההולם הוא בין 13 ל- 18 שנות מאסר בפועל). מסקנה זו
5 נסמכה, בין היתר, על כך שקודם לאירוע הטיח המנוח בקבוק בראשו של אחיו של המערער,
6 ותגובתו של המערער –הדקירה – באה מיד לאחר שהוויכוח הסלים, מבלי שהייתה לו שהות
7 ניכרת שבה יכול היה להתעשת.
8
- 9 ההגנה הפנתה גם לפסקי דין בהם הוטלו עונשים קלים יותר, כמו ע"פ 6095/10 **יחיא נ. מדינת**
10 **ישראל (18.7.2002)**, אולם הנסיבות שם היו שונות בתכלית, שכן המערער שם הגיב למצב
11 שבו מצא עצמו, ללא כל התגרות מצידו, לכוד באירוע אלים, שבו הותקפו הוא ובני משפחתו.
12
- 13 34. מנגד הפנתה המאשימה לאמור בע"פ 10045/17 **רבאייב נ' מדינת ישראל** (24.12.2018):
14
- 15 "מנעד הענישה הנוהגת בעבירת ההריגה הוא רחב. יש שעבירת ההריגה
16 קרובה בנסיבותיה לעבירה של גרם מוות ברשלנות, ויש שהיא קרובה
17 בנסיבותיה לעבירת הרצח. בנוסף, העונש מושפע כמובן מהנסיבות
18 הייחודיות של כל מקרה ומקרה ומנסיבותיו האישיות של הנאשם. בנסיבות
19 של עבירת הריגה הקרובה בנסיבותיה לרצח (במקרים רבים מסוג זה
20 האישום המקורי היה, כמו בענייננו, בעבירת רצח), רמת הענישה הנוהגת
21 היא במנעד שבין 12 ל- 20 שנות מאסר, אף כי היו מקרים של חריגה לקולה
22 מטווח זה".
23
- 24 35. בבקשתה לקביעת מתחם העונש ההולם המאשימה נסמכת על פסקי הדין ניתנו לדוגמא
25 בעניין רבאייב לעיל (בו נקבע מתחם הנע בין 16 ל- 20 שנות מאסר בפועל). כמו כן מפנה
26 המאשימה לע"פ 4524/18 **חנוכייב נ' מדינת ישראל** (03.03.2019) שבמסגרתו נדחה ערעור על
27 עונש של 19 שנות מאסר בפועל, תוך קביעה כי המערער גרם למותו של המנוח בדם קר,
28 באכזריות רבה, עת שיסף את גרונו מספר פעמים, כל זאת בזמן שהמנוח שרוע על הרצפה
29 בחוסר אונים, לאחר שהמערער הפליא בו את מכותיו. מסכת עובדתית המגלמת את עבירת
30 ההריגה בצורתה המחמירה, כפסע מעבירת הרצח.
31 פסק דין נוסף אליו מפנה המאשימה הוא ע"פ 5987/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.07.2017),
32 שבמסגרתו נדחה ערעורו של קטין על חומרת העונשים שהוטלו עליו. הקטין נדון ל- 17 שנות
33 מאסר בפועל בגין הריגתו של קטין אחר.

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 41205-01-17 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

1 כאמור, מנעד הענישה בעבירות הריגה הוא רחב ומשתנה בעיקר על פי הנסיבות הספציפיות .36
2 של האירוע שהביא למותו של הקורבן. בענייננו, אנו סבורים כי מדובר בנסיבות המצויות ברף
3 החומרה הגבוהה, שהן כפסע מרצח (ראו בהקשר זה בפסק דינה של כב' השופטת ד. ברק –
4 ארז בע"פ 4749/17 גניש נ' מדינת ישראל (30.08.2017)). זאת בשל האכזריות שבה גרם
5 הנאשם למות המנוחה, בצירוף העובדה כי אין המדובר באירוע רגעי אלא במספר שלבים של
6 אלימות, שהביאו תחילה לאובדן הכרתה של המנוחה. הנאשם לא חדל ממעשיו גם בשלב זה
7 בעוד המנוחה שרועה על הארץ חסרת אונים והטיח בראשה אבן כבדה ובכך גרם למותה. הוא
8 הותיר אותה מתבוססת בדמה ועזב את המקום מבלי לקרוא לעזרה או לנסות לסייע לה בדרך
9 אחרת. נסיבות אלה צריכות להשתקף בקביעת מתחם העונש ההולם, ולהביא לקביעת מתחם
10 מחמיר בהתאם לפסיקה דלעיל.
11

12 לאור כל השיקולים שפורטו לעיל, בשים לב להסדר הטיעון, ובהינתן שמתחם העונש ההולם .37
13 בענייננו איננו מתייחס רק לעבירת ההריגה, אלא גם לעבירות הנוספות שביצע הנאשם, אנו
14 סבורים כי יש לראותו כנע בין 18 שנות מאסר בפועל ל – 22 שנים.
15

העונש הראוי לנאשם

16
17
18 קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה .38
19 ממנו. במקרה דנן, בהעדר נסיבות כאלה יש לגזור את העונש בתוך המתחם. העונש הראוי
20 לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
21

22 במקרה זה יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי והודאתו בביצוע .39
23 העבירות. הגם שהודאה זו התקבלה בשלב לא מוקדם של ההליך ולא ייתרה שמיעת עדים,
24 כמו בני משפחת המנוחה, על כל הצער ועוגמת הנפש שנגרמה להם עקב כך. עם זאת, ניהול
25 ההליך חשף קשיים ראייתיים שהביאו להשגת ההסדר ובהודאתו של הנאשם יש משום
26 לקיחת אחריות על המעשים שביצע.

27 הנאשם התנצל בדבריו על מעשים, אך נמנע מלהביע אמפטיה לבני המשפחה ולהביע צער
28 ממשי על הסבל והאובדן שגרם. דבריו הלאקוניים התמקדו בסבל שנגרם לו כתוצאה מן
29 ההליך.

30 לכך יש להוסיף, כי התנהלות הנאשם מלמדת על קושי אמיתי לשלוט בעצמו ובמעשיו ועל
31 נטייתו לאלימות. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, כך שהסיכון הנשקף ממנו הוא גבוה.
32

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

1 40. בנסיבות אלה אנו סבורים כי נכון למקום את עונשו של הנאשם בצידו הנמוך של המתחם
2 אולם לא בתחתיתו.

3

4

השלכת תיקון 137 לחוק העונשין על המקרה שלפנינו

5

6 41. ביום 01.01.2019 התקבל בכנסת תיקון מס' 137 לחוק העונשין (פורסם בס"ח 2779 מיום
7 01.01.2019, להלן: "תיקון 137"), הכולל שינויים משמעותיים הנוגעים למדרג עבירות
8 ההמתה השונות. בעקבות תיקון 137 נקבעו שתי דרגות של עבירת הרצח; על פי התיקון,
9 במקום העבירה הקבועה, בסעיף 300(א) לחוק העונשין תבוא הגדרה של עבירת רצח בסיסית,
10 שלפיה יורשע ברצח "הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם". העונש המרבי הקבוע
11 בצידה של עבירת הרצח הבסיסית הוא מאסר עולם, שלא כעונש חובה. לצידה של עבירת
12 הרצח הבסיסית קובע התיקון כי עבירה של "רצח בנסיבות מיוחדות" (סעיף 301א), לצידה
13 מאסר עולם חובה. הסעיף מורה כי "הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם באחת
14 מהנסיבות המפורטות להלן, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד". הוראת הסעיף מפרטת 11
15 נסיבות מיוחדות, אשר בהתקיים כל אחת מהן, מדובר ברצח בנסיבות מחמירות. (לצד
16 האמור, הוסמך בית המשפט לסטות מעונש החובה, בשל נסיבות מיוחדות, שבשלהן המעשה
17 איננו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד (סעיף 301א(ב) לחוק).

18

19 42. עוד רלוונטית לענייננו, בהתחשב בטיעוני ההגנה, גם הוראת סעיף 301ג לחוק, אשר על פי
20 התיקון, כוללת הגדרה של עבירת "המתה בקלות דעת", שלצידה, עונש מאסר של שתיים
21 עשרה שנים.

22

23 43. תיקון זה לחוק העונשין נכנס לתוקפו ביום 10.07.2019. במסגרת התיקון נקבעו הוראות
24 מעבר, (סעיף 25 לתיקון), בהן נאמר, בין היתר, כי:

25

26 "על עבירה שבוצעה לפני יום התחילה וטרם ניתן פסק דין חלוט בעניינה
27 יחולו הוראות סעיף 5(א) לחוק העיקרי; לעניין זה, בבואו לקבוע מהו הדין
28 המקל על העושה, יבחן בית המשפט את מלוא ההסדר הקבוע בחוק
29 העיקרי כנוסחו בחוק זה לעומת ההסדר שהיה קבוע בחוק העיקרי לעניין
30 גרימות מוות ערב יום התחילה (להלן: "הדין הנוכחי")."

31

32 44. כפי שניתן לראות ההוראה מפנה לסעיף 5(א) לחוק העונשין, הקובע כדלקמן:

33

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

- 1 "נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה
2 או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל
3 עם העושה; "אחריות לה" – לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית
4 למעשה".
5
6 הנאשם הודה בביצוע עבירה של הריגה שהיסוד הנפשי הנדרש בה הוא מחשבה פלילית. 45
7 זו מוגדרת בסעיף 20(א) לחוק העונשין כ"מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות
8 ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה". לענין תוצאות
9 המעשה, צריך שיתקיים הלך נפש של "פזיזות", העשוי לבוא לידי ביטוי, ב"אדישות",
10 היינו "שוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות", או ב- "קלות דעת", במשמעות
11 "נטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח
12 למנען" (ע"פ 4230/99 אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 34 (2001)).
13
14 בעבר, די היה בקביעה כי מדובר בהלך נפש של פזיזות, לשם הרשעה בהריגה. אבחנה זו, 46
15 שבין "קלות דעת" לאדישות", רלוונטית כיום, לאור תיקון 137 לחוק העונשין, אשר
16 מבחין בין עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק, שעניינה עבירת הרצח הבסיסית, מקום בו
17 הנאשם גרם "בכוונה או באדישות למותו של אדם" לבין "המתה בקלות דעת", (סעיף
18 301ג.לחוק), מקום בו היסוד הנפשי הרלוונטי הוא קלות דעת.
19
20 לעמדת המאשימה הדין החדש איננו בבחינת דין מקל במקרה שלפנינו, שכן מעשיו של 47
21 הנאשם מלמדים שהוא לא ביצע את המעשים בקלות דעת. לעומת זאת, סבורה ההגנה
22 כי אין מקום לקבוע כי המעשים בוצעו דווקא מתוך אדישות ולכן יש לקבוע כי הלך רוחו
23 של הנאשם תואם את העבירה של המתה בקלות דעת, שהעונש המירבי בגינה הוא 12
24 שנים.
25
26 ההבחנה בין המקרים הנכנסים לגדר אלה שבוצעו באדישות לבין המתה בקלות דעת, 48
27 עלולה להיות במקרים מסוימים מלאכה לא פשוטה. לא זה המקרה שלפנינו,
28 שמנסיבותיו עולה באופן ברור כי מעשי הנאשם לא בוצעו תוך נטילת סיכון בלתי סביר
29 לאפשרות גרימת התוצאה, אך מתוך תקווה למנעה.
30
31 על פי הפסיקה, וכעולה מהגדרתה, עבירה המבוצעת בקלות דעת מבטאת כמובן הלך רוח
32 חמור פחות מאדישות וקרוב יותר לרשלנות (ראו ע"פ 6026/11 טמטאווי נ' מדינת
33 ישראל (24.08.2015)).

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

1 בספרם של המלומדים פרופסור מרדכי קרמניצר ודר' חאלד גנאים, עבירות ההמתה
2 (הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בר-אילן -נבו הוצאה לאור, העתיד להתפרסם ב-
3 2019) הם עוסקים, בין היתר, באבחנה בין קלות דעת לבין אדישות מחד ורשלנות
4 מאידך. לעמדתם:

5
6 " ... קלות דעת היא הסתכנות לא סבירה שמבוססת על תקוותו של העושה
7 שיעלה בידו למנוע את התרחשות התוצאה. פרופ' פלר דייק בהבנת המושג
8 תקווה: "התקווה, כמושג, אינה עניין שבמשאלת לבו של האדם בלבד;
9 מושג זה משקף גם את הסיכוי הרציונלי, ולו גם בעיני אותו אדם בלבד,
10 המעוגן במציאות הולמת כדי למנוע את התממשות להצליח...התקווה
11 מתלווית ומתבטאת בדרך כלל גם בעשייה הולמת כדי למנוע את התממשות
12 הסכנה. שאם לא כן, אין זו תקווה אלא הרפתקה..."

13
14 זאת ועוד, ככל שניתן להתייחס לרצונו של קל הדעת, הוא מנוגד דיאמטרית
15 לזה של המתכוון, כלומר רצונו של קל הדעת הוא שהתוצאה לא תתרחש.
16 שלא כאדיש, אין הוא מתנכר לערך המוגן, ואף אין לומר עליו כי בחר לפגוע
17 בערך המוגן, ודאי לא בחירה מלאה ושלמה. לכל היותר ניתן לומר כי בחר
18 לסכן את הערך המוגן אך עשה זאת משום שהניח שיעלה בידו למנוע את
19 התממשות הסכנה..."

20
21 אם כן, לקל הדעת, על אף אשמתו, אין יחס שלילי כלפי הערך המוגן. הוא
22 מקווה שהתוצאה לא תתרחש, ואף נוקט אמצעים למניעת הפגיעה בערך
23 המוגן, שלצערו לא צלחו. מכאן שאשמתו של קל הדעת היא אשמה
24 שבשיקול הדעת. הוא טעה בהערכת אפשרות התממשות הסכנה או
25 בהערכת האפשרות לנקוט צעדים יעילים למניעת התממשותה. הוא קרוב
26 יחסית לרשולן מבחינה זו ששניהם משתייכים אל הטועים, שאינם זהירים
27 די הצורך ואינם מגלים תבונה מספקת, בלשון גסה יותר – אל הטועים
28 והטיפשים – במובחן מהרעים או הרשעים". (הטקסט הצמוד להערות
29 שרליים 1280 עד 1285).

30
31 ככל שהנאשם יוצר סיכון ממשי ומוחשי יותר לגרימת המוות, כך גובר הקושי לקבוע כי
32 פעל בקלות דעת ומתוך תקווה שהתוצאה לא תתרחש.

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושורוש(עציר)

- 1 לאור האמור, לא ניתן לקבל את הטענה כי אדם המטיח אבן כבדה בראשו של אדם
2 ומרוצץ את גולגולתו, פועל מתוך תקווה כי התוצאה הטבעית והמסתברת של פעולה זו
3 לא תתממש. גם התנהגות הנאשם לאחר המקרה, כאשר נטש את המנוחה בזירה ולא
4 הזעיק עזרה מלמדת, ללא ספק, על הלך רוחו ושוללת את האפשרות כי פעל בקלות דעת.
5
- 6 יש לדחות, לפיכך, את טענת הנאשם, כי פעל בקלות דעת. הנאשם ביצע עבירה של הריגה
7 שבוצעה תוך אדישות. בנסיבות אלה, החוק לאחר תיקונו איננו בבחינת דין מקל, שכן,
8 בהתאם לחוק החדש המתה באדישות (ללא נסיבות מחמירות) תוביל להרשעה בעבירת
9 הרצח הבסיסית, שהעונש המקסימאלי בגינה הוא מאסר עולם (לא חובה).
10
- 11 במאמר מוסגר נאמר, כי לו היה חל החוק החדש על נסיבות המקרה, הרי קרוב לוודאי
12 שהמקרה דנן נכנס היה לגדר "רצח בנסיבות מחמירות", בשל האכזריות בה נהג הנאשם.
13
- 14 בהקשר זה, לא נחטא למטרה אם נפנה שוב לעובדות כתב האישום המתוקן, ובמיוחד
15 לסעיף 9. שם, המתאר בפרוטרוט את התנהלותו האכזרית והאלימה של הנאשם שלבטח
16 אינה יכולה לדור כלל תחת קורת גג של יסוד נפשי המלמד על "קלות דעת". נהפוך הוא,
17 עניין לנו בשרשרת מעשים אכזרית שנמשכה אף לאחר שהמנוחה דיממה ואיבדה את
18 הכרתה. ברי, כי ענין לנו בנאשם המתנכר לערך המוגן שבחר לפגוע בו, ודאי מתוך בחירה
19 מלאה ושלמה.
- 20 כן, בהינתן המסד העובדתי בו הודה הנאשם, עולה בבירור כי לא ניתן לתארו כמי שקיווה
21 כי התוצאה לא תתרחש ו/או כמי שטעה בשיקול הדעת. הנאשם, רמס ברגל גסה (ובאבן
22 כבדה) את נפשה, את כבודה ואת גופה של המנוחה.
23
- 24 **לסיכום אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:**
25
- 26 א. 19 שנות מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו, 20.12.16.
27
- 28 ב. 24 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו
29 כל עבירת אלימות מסוג פשע.
30
- 31 ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו
32 כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 נובמבר 2019

תפ"ח 17-01-41205 מדינת ישראל נ' רושרוש(עציר)

1
2
3
4
5
6
7
8

ד. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 258,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תש"פ, 21/11/2019 במעמד הנוכחים.

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

9
10
11
12

הוקלד על ידי ליאור ממן

סור פרסום